

TW-nytt

Conservare - Illuminare - Inspirare

Losje nr. 22
Thomas Wildey

M A I 1980

Redaksjon:
Daniel Moody, Erik Sundby

TANKER PÅ VIDVANKE - under en 3.grads passering.

av Per Ramsten.

Da jeg den 25.mars i år kom inn i garderoben til losjesalen, ble jeg møtt av br. Oddvar Follestad med: "Gratulerer, Per, det er idag akkurat 30 år siden vi ble innviet sammen i Odd Fellow Ordenen". - Jeg ble nokså nedstemt. For det første hadde jeg glemt dagen, og i tillegg møtte jeg i vanlig losjeantrekk til tross for at det skulle være 3.grads passering. Det er nok dessverre typisk tegn på at man er langt på vei inn i minrealderen. Nå vel, - jeg slapp da inn, - etter å ha iført meg den sorte botskjortel.

Fremmøtet var ikke imponerende. Det er det jo sjelden på en 3.grads passering. Av alle de brødre jeg møtte for første gang for 30 år siden, var bare 2 tilstede denne aften.

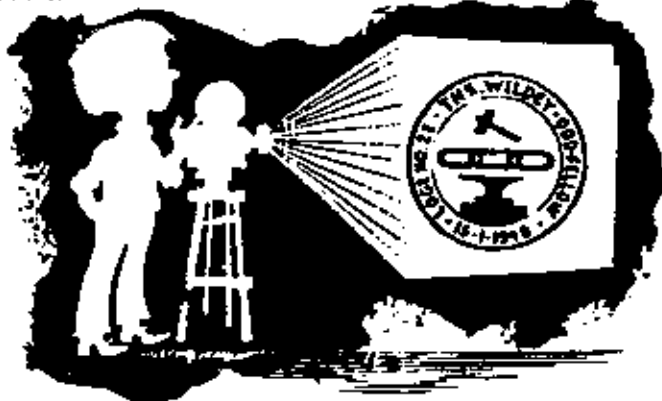
Mange er gått bort, - mange møter sjelden eller aldri av grunner man skal respektere. Men selv om en delvis ny generasjon idag besetter benkene, synes tiden på en måte å ha stått stille. Salen er den samme, - ritualene og seremoniene bygget opp på ord, musikk og lys er ikke meget forandret. - Er dette en styrke? Er vår lære om vennskap, kjærlighet og sannhet i seg selv tilstrekkelig til at selve forkynnelsen ikke trenger noen "ansiktsløfting"? eller betyr det en stagnasjon, - en svakhet i Ordenens evne til å tilpasse seg de nye strømninger i samfunnet?

Mens jeg satt der og funderte, begynte mine tanker å vandre, langt bort fra det som foregikk på gulvet og fra stolene. Mitt liv som Odd Fellow passerte en slags revy. Jeg stoppet ved alle merkedagene, - først og fremst ved selve innvielsesaftenen og det inntrykk den etterlot, og som igrunnen skulle bli avgjørende for mitt videre liv som Odd Fellow. - Det var en lørdag. Vår vennskapslosje "Gøta Lejon" fra Gøteborg var kommet på besøk. Storlosjens embetsmenn med daværende Dep.Storsire Olaf Hallan i spissen var også innbudt, - en imponerende forsamling, og vi 4 recipiender følte oss vel alle temmelig bortblåste.

Selve innvielsesseremonien greide jeg vel ikke å absorbere, bortsett fra at jeg kom ut av losjesalen i en besynderlig stemning. Det var noe jeg hittil ikke hadde opplevet. Det som idag står innprentet hos meg, er måten man ble hilst velkommen på av brødrene etter selve losjemøtet. Håndtrykket man fikk, var ikke bare en ren høflighet, men i det lå det første bevis på det vennskap man i de etterfølgende år i så rikt monn skulle møte.

Jeg må tilstå at jeg aldri har vært noen typisk foreningsmann. Den tid jeg har kunne disponere utenom mitt arbeid, hadde jeg viet familie, hjem og lignende "hobbies". Så opplever man da å komme inn i et samfund hvor man ikke bare finner seg tilrette, men hvis formål og idéer griper en så sterkt at man, med eller mot ens vilje, etterhvert blir engasjert i losjens ledelse og dens utvikling.

Over til side 5

T I L B A K E B L I K K.

Møteterminen har vist et relativt godt fremmøte, og brorskapets ånd har preget samværene.

Av programmene i terminen kan vi nevne:

Enkenemdas aften med dens vellykkede arrangement som skapte fest og hygge. Uttalelsene etterpå var bare lovord.

På en klubbaften fikk vi film og kåseri av Gunnvor Nerby. Hun fortalte på en frisk og gripende måte fra arbeidet blandt de cerebralt rammede. Med hennes fengslende humør ble man nærmest bergtatt.

Vi hadde to foredragsaftener, - den ene ved bror Gjerberg og den andre ved Eks Stor Sekretær Castberg Voss. Med en skolerthet og stoffbevisst bakgrunn behandlet bror Gjerberg emnet om sikring i bankene. Det ga en god del informasjon og trygghet. Tiden gikk bare så altfor fort. Eks Stor Sekretær Castberg Voss viste seg å være en fremragende foredragsholder, fengslende, lett og lødig. Foredraget var viet Logearbeidet. Han kom også inn på betydningen av et opplegg for brødre fra innvielsen av og opp til 3. grad. Her har det vært et virkelig stort savn som bør tas ad notam.

Julemøte med damer er en fin opprakt til alt strev før den store høytid. Aftenen var tilrettelagt på en prikkfri måte, og resultatet ble deretter - en alle tiders festaften. Ved samme anledning ble en givende ordenskantate fremført.

Årets juletreffest for barn var vel gjennomtenkt og organisert - dermed ingen dødpunkter eller uorden - til glede for store og små. Vår julenisse og vårt nisseorkester er helt unik. Også denne gang satt de sinnene i den rette stemning og forventning.

Det var godt fremmøte til årsfesten. Vi hadde besøk av Stor Sire Arne Espelund og flere embedsmenn som satt sitt preg på aftenen med sitt nærvar. Med innhold og poeng ble spillet "SMEDEN" fremført og de deltagende brødre viste her sitt skuespiller-tallent.

Instruksjon hører med til vår orden. Årets møte var ved Dep. Stor Sire Erik Evjen. På en fin og pedagogisk riktig måte instruerte han så det festet seg i hjerte og sinn.

"På Norrøne tufter på Grønland idag og for 1000 år siden" var emnet på et kåseri ved informasjonssjef Emil Nitter som ble holdt på klubbmøtet i februar. Dette var meget interessant, og man merket seg et visst preg av arkeologi både i kåseriet og i mannen Nitter.

Logen hadde en uforglemmelig torske-aften som skapte godt humør og god stemning blandt brødrene. Torsken var førsteklasse, og stor takk til dem som hadde fremskaffet den.

Brødrene har alltid vist sin interesse og sitt ansvar når Socialnemda har sin tilstelning på vårparten. Gevinstene og loddkjøpet beviste dette til fulle nok en gang.

Fredericiaturen står for døren, og vi ønsker de reisende en god og hyggelig tur med rik forbrødring.

Felleskapet og det gode humør blandt brødrene på ettermøtene er noe man setter pris på. Det lyser opp i tilværelsen og minsker dagens press.

Godt humør hjelper også til å se på menneskene med mildere øyne og ikke dømmende ukjærlig om de er litt forskjellige fra oss selv i syn og livsførsell.

Et streif av humor vil være med å lette litt på lovtrelldommens åk og gjøre oss mer menneskelige og glade.

Det var en av fariseernes store feil at de aldri hadde lært å smile.

Et sunt og godt humør vil bevare oss fra overåndlighet og ekstatisk svermeri. Et friskt smil i rette tid vil jage unatur bort og sette oss på jorden igjen.

HVORDAN BLE ODD FELLOW STARTET?

Bror Nils Ehne fra Sverige har en uvanlig teori om hvordan Odd Fellow ble startet. Ifølge hans teori som var beskrevet i et utenlandsk blad av O.F., er vi mye eldre enn de 300 årene som historien forteller.

Bror Ehnes teori er at Ordenen ble startet i perioden omkring år 1100 da mange av de store katedraler i England ble bygget. Han sier at det ikke var uvanlig at flere tusen mann arbeidet på disse katedralene samtidig. Det var bitter konkurranse mellom stenhuggerne og snekkerne på arbeidsplassen og dette fremskyndte dem til å danne organisasjoner (losjer) for sine yrker, som igjen kan ha vært begynnelsen på Odd Fellow og Frimurerne.

Ehne mener at snekkerne antagelig ble kalt "tre-brødrene" og at dette med tiden ble forandret til "Odd Fellow".

Mange av bygningsarbeiderne bodde hjemmefra og dannet "losjer" for å bli kjent med arbeidere fra andre håndverksgrupper. For de nye medlemmene var det en enkel innvielsesseremoni, hvor medlemmene lovet å lyde losjens lover og holde dem hemmelig. Det er mulig at det også kan ha vært et enkelt rituale for å få adgang til losjemøtene. Da de fleste på denne tiden hverken kunne lese eller skrive, måtte tiltsmannen stole på stikkord, tegn etc. for at de riktige skulle få sin utbetaling. Dette kan også ha vært stikkord og tegn de hadde lært i losjene.

Ehne sier videre at det kan ha vært tre grader: Lærlinger, svenner og håndverkere. Det var mange farer på arbeidsplassen og ulykkene var mange. Når ulykken rammet, kunne de som var medlemmer av sine håndverkslosjer hjelpe hverandre inntil de var arbeidsdyktige igjen.

Denne teori av bror Ehne er meget interessant. Spørsmålet melder seg da, hvordan har så Odd Fellow fått den form og lære med dens ritualer som Ordenen har idag?.

Dep. Stor Sire Erik Evjen belyste noe av dette under siste instruks-

sjonsmøte, om hvordan hemmelige ordener florerte i middelalderen, og hvordan man kunne finne islett langt tilbake i historien, enda før Kristi fødsel.

En ting er sikkert, at grunnleggeren av vår Orden og de menn han hadde rundt seg, så betydningen av å fostre til høysinn og toleranse og nestekjærlighet med forankring i troen på Gud, uten dermed å "låse" seg fast i dogmer og stridsspørsmål. Broderskapet skulle være et personlig vern og en hjelp til å bli gode og nyttige samfunnsborgere.

S P O R E N E V A R E

Den som legger veien gjennom sandørkenen, kan ikke regne med å sette særlig varige spor etter seg. Sand er en lett bevegelig materie som vind og vær kan håndtere nærmest etter forgodtbefinnende.

Ikke alle mennesker setter like tydelige spor etter seg ellers i livet heller. Godt kan forresten det være, om sporene ikke innbyr til etterfølgelse.

Men spor setter vi alle i denne verdens ørken. Så mangt et lærdomsvar kan slette dem mer eller mindre ut, men like fullt skal vi merke oss at vi selv ikke alltid vet hva som blir stående tilbake etter ferden vår.

Derfor skal vi vandre forsiktig og tenke oss vel om hvor vi går. Vi skal sette spor som tåler å bli stående. Der vi legger veien, bør det være fordelaktig å følge etter. Vi skal markere veien til det gode og ikke til det onde.

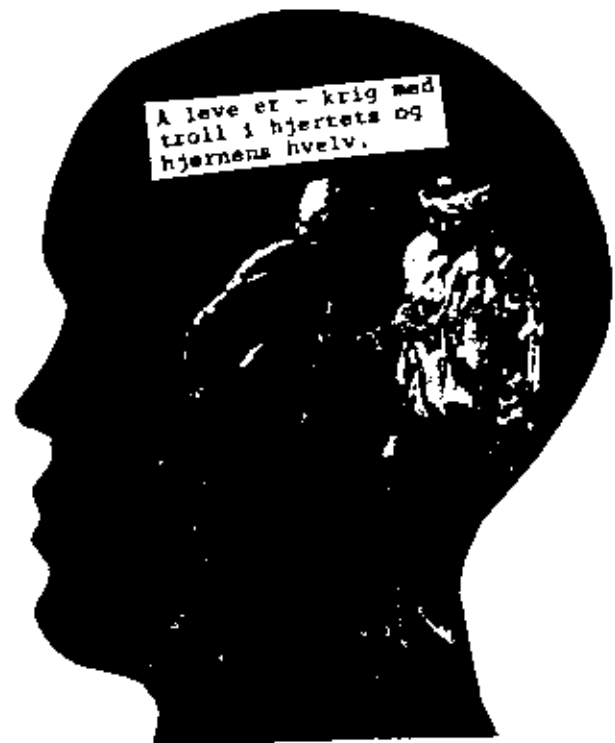

ET ENESTE ORD.

En kule kan rikosjettere og treffe din nærmeste venn, atombomber kan eksplodere og lemleste kvinner og menn.

Et eneste ord sagt i sinne et eneste strøk av en penn kan såre den edleste kvinne og drepe de tapreste menn.

A leve er - krig med
troll i hjertets og
hjernens hvelv.

Tror du på troll
og på varulv og vetter,
som buldrer og bråker
i mørke netter
og hylar og hytter
og tordner og truer
og skremmer med ild
og med helvetes luer?
Det gjør ikke jeg.

Kan ondskap bestå?
Kan det onde vel seire,
og er det en kamp
mellom like leire,
der ondskapens hær
kan ha von om å vinne,
og Guddommen selv
lar seg baste og binde
på sannhetens vei?

Treffer du varulv
og vetter på farten,
så er de nok heller
av menneskearten,
og temmer du troll
i ditt eget indre,
så skulle det sikkert
bli meget mindre
av jetter på jord.

Vel finnes det djevler
og troll og demoner
og onde makter,
ja, millioner,
men av kjøtt og blod
og med tunger så kvasse
og tanker som formes
i bitre og krasse
og sårende ord.

Vel finnes det engler
i myriader,
som er som en hilsen
fra allgodhetens Fader,
men av kjøtt og blod,
med usynlige vinger,
og neppe de vet
at en hilsen de bringer,
der de går frem.

Ved hjelp av den
synlige engleskare
skulle vel verden
bli bedre, når bare
vi fulgte den vei
som de vandrer i verden
og sådde vår sed
under pilgrimsferden,
i hjerter og hjem.

Og dreper vi trollet
i hjertet der inne,
da tror jeg vi til vår
forundring skal finne,
det sanne skal seire,
og vetter skal vike
for kunnskap og lys,
og himmelens rike
skal komme på jord.

For lysende engler
og varulv og vetter
er du og jeg,
når vi tenker etter.
Så står det til oss
om det vonde skal vike
og retten skal råde
og fred uten like
hvor mennesker bor.

Jeg tror på det gode,
Det kan vel stikke
et hornet hode
frem hos de fleste,
men innerst inne
tror jeg det er
noe godt å finne,
hos oss selv
og vår neste.

Så la oss da
elske det frem
og glemme det gale
og bruke det beste.
Da vet vi
at mørket skal vike
og lyset til sist
bringe seieren hjem.

(Frithjov Iversen)

TANKER PÅ VIDVANKE.

Forts. fra side 1

Det finnes mange lukkede samfund med høye etiske mål,- det er ikke bare Odd Fellow Ordenen som bygger på vennskapskrets, kjærlighetens og sannhetens evangelier. Allikevel våger jeg å påstå at det er noe spesielt nettopp ved vår Orden. Kanskje det beror på dens oppbygging i mindre, selvstendig arbeidende enheter, hvor man møter alle på like fot, uten hensyn til sosial eller økonomisk status,- politisk eller religiøs oppfatning

Tretti års medlemskap er i seg selv ingen bragd. Innsatsen kunne ha vært mer helhjertet,- fremmøtet oftere,- spesielt i de senere år. Imidlertid er klimaet i arbeidslivet,- vel også som følge av alderen,- blitt hårdere, slik at man etter en slitsom dag ofte ikke har overskudd til å skifte og møte på tirsdagene. Jeg lover å bli bedre når jeg blir pensjonist.

Den følelse jeg sitter igjen med etter alle disse år er TAKKNEMLIGHET,- for alt som Ordenen har gitt meg, for alle de venner jeg har møtt, og for alle de tillitshverv Logen har betrodd meg, og som jeg har vokset på også utenfor dens vegger.

I denne takknemlighetsfølelse er det også et stenk av vemod ved tanken på at årene kommer ikke igjen,- men også av mæundelse overfor alle nye, spesielt yngre brødre som står ved begynnelsen til et langt og rikt Odd Fellow liv, og som av sitt overflødigshorn kan øse all den ungdommelige entusiasme og idealisme som må til for å videreføre Ordenen. Vi eldre kan og skal bare gi den støtte man måtte trenge og ønske.

Sommeren står nå for døren og møtevirksomhet og losjearbeid blir avløst av sol og sommer.

Vi ønsker våre brødre en god og helsebringende sommer enten den skal tilbringes til fjells, til vanns, utenlands eller rett og slett mellom hagens trær på de hjemlige tufter.

VEL MØTT IGJEN TIL HØSTEN!

Redaksjonen

